

at stå og sige det. Men det kan vi vende tilbage til senere på eftermiddagen – om det kun er overskrifterne, der lyder godt, eller det også er indholdet. Lad os nu se!

Men ellers vil jeg godt takke miljø- og energiministeren for redegørelsen her. Det er jo da rigtigt, at den handler mere om miljø, end den handler om energi. Og dér kan vi selvfølgelig alle sige: Nå, hvad er nu det?

Jeg tror nu ikke, det er en linje. Jeg tror, det er en erkendelse af, at energipolitikken desværre er låst på en masse områder, og når jeg siger desværre, er det, fordi mange forlig på et politikområde ofte afskærer en debat. Det håber jeg ikke sker på energiområdet.

Men en kendsgerning er det jo, at der er brede forlig, der er brede handlingsplaner osv., og det gør naturligvis, at en redegørelse er meget mere bundet, end den ville være, hvis der ikke var alle de ting.

Men alt det med de grønne afgifter er ikke så bundet i den redegørelse. Det vender vi tilbage til.

Jeg vil godt om den generelle energipolitik sige, at målene stadig væk må være forsynings-sikkerhed, og det må stadig væk være en effektivisering af brugen af energien. De to punkter er CD selvfølgelig enig i.

Vi mener, at effektivitetsnormer som nævnt i redegørelsen er godt. Vi mener, at elopvarmningskonverteringen er god, men vil dog alligevel minde ministeren om, at vi har et udestående på det område, nemlig det udestående, der siger, at i områder, hvor man enten ikke er i stand til at have kollektiv forsyning, eller i ejendomme, hvor det vil være næsten umuligt eller utrolig dyrt at gå væk fra elvarmen, dér har vi faktisk i forbindelse med skattereformen lovet at finde nogle særordninger, og det håber jeg ministeren stadig væk arbejder på.

Jeg ser i redegørelsen, at der står, at man nu er ved at kortlægge. Jeg tror, det efterhånden er halvandet år siden, vi rejste problemet, og vi var enige om, at det skulle løses. Kortlægning er godt, men den skal vel ikke vare alt for længe. Der må vel også på et eller andet tidspunkt komme nogle konklusioner, sådan at vi ikke ved hjælp af de andre grønne afgifter – altså på private forbrugere – rammer urimeligt.

Jeg håber også, at biomasseaftalen kommer til at virke, og det kan da godt være, at nogle af de tekniske problemer, der lige har været rejst her, skal justeres, men generelt var det en rigtig plan, og generelt var det en plan, som jeg tror alle var tilfredse med kom igennem.

I den forbindelse er der så dyrkningen og brugen af de braklagte marker til energiafgrøder. Det har CD også altid talt for, men dér tror jeg ikke man skal glemme, at der er et folkeligt-psykologisk problem i det. Hvis man går ud og dyrker korn f.eks. og vil bruge det til energi, hvad jeg ikke har noget imod, så er der altså et forklaringsproblem. Det oplevede vi, da debatten kørte for et halvt års tid siden – mennesker siger: Hvorfor gør I nu det, når der er folk, der sulter i verden?

Det er klart, at den bremse ligger der på det, og derfor er det ikke kun et spørgsmål om at indrullere i braklægning, det er også et spørgsmål om at give de oplysninger, lave den kampagne, give den forklaring på, hvorfor man godt kan bruge nogle af de her produkter i forbindelse med energi. Det er altså også en debat, der skal tages fat på.

Så skal der vel også klares et problem hos Kommissionen. Jeg kan da huske, at vi i Europaudvalget havde spørgsmålet oppe om, hvorfor Kommissionen ikke var så glad for, at den slags afgrøder ville blive brugt på braklægningen. De mente, det ville svække kontrollen med, om man snød med braklægningen.

Jeg vil spørge ministeren, om ministeren ved – ellers kan vi altid vende tilbage til det – om Kommissionen har skiftet holdning dér, for ellers er hele snakken jo ligegyldig, altså hvis EU-Kommissionen siger: Vi vil ikke acceptere, at braklagte områder bruges til den slags.

ICD er vi – det er der ikke mange der tror – også ganske positive over for alternativ energi, men vel at mærke på en sådan måde, at vi siger, at man ikke skal indføre alternativ energi for den alternative energis skyld. Man skal indføre den, fordi det er fornuftigt.

Det er klart, at den skal bruges – ikke hysterrisk, men dér, hvor den er effektiv. Den skal bruges dér, hvor vi har mulighed for virkelig at få noget ud af det. Jeg tror eksempelvis, at solvarmeområdet er et af de områder, der ikke har været fokus nok på. Jeg tror på, at der f.eks. er en række vandvarmere rundt omkring i de danske hjem og virksomheder, som med meget god ret kunne skiftes ud med solvarmeinstallationer. Bare tænk på sommerhusområderne! Dér ville det være oplagt, at man brugte solvarmen i stedet for at have elopvarmningshalløj.

Men en gammel kæphest skal jeg ikke undlade at ride her, nemlig den gamle kæphest, at kan vi ikke snart i praksis få gennemført, at energipolitikken bliver en integreret del af dansk